

Sabroe: Ja, jeg forstaar ikke Formandens Afgørelse. Selvfølgelig skal jeg respektere Formanden, og det gør jeg, men kun med den udtrykkelige Paastand, at jeg mener mig berettiget til her i Rigsdagen, hvor der foreligger Spørgsmaal om en ny Strafanstalt, at begrunde, hvorfor vi ikke skulle have en saadan.

Formanden: Jeg kalder det ærede Medlem til Orden.

Sabroe: Jeg skal i Henhold til de Bemærkninger, jeg har fremsat, anbefale ærede Medlemmer ikke at gennemføre dette Forslag. Jeg haaber, at der i det Udvalg, der maatte blive nedsat om denne Sag, maa kunne blive tilstaaet mig og mine Meningsfæller den Frihed, som nægtes mig her i Salen, til at kræve alle mulige Oplysninger angaaende de Forhold, som betinge, at der ofte afsiges uretfærdige Domme, og som kunne godtgøre, at der i vore Dommerembeder sidder Mænd, mod hvilke der kan rettes den Anklage, at de i alt Fald ikke ere helt normale. Jeg vil haabe, at vi i det Udvalg, som vil blive nedsat, maa kunne faa alle de Oplysninger, der maatte kræves, saaledes at den virkelige Stilling kan blive lagt blot. Saa nærer jeg ingen Tvivl om, at Resultatet vil blive, at man maa indrømme, at hvad vi trænge til i dette Land, er ikke nye Fængsler, men Bevaringssteder og Opdragelsesinstitutioner, som kunne tjene dels til at skærme Samfundet mod farlige Individuer, dels til at opdrage og dygtiggøre dem, som have forbrudt sig mod Loven, og gøre dem skikkede til at træde ud i Livet paa en saadan Maade, at de ikke i Fremtiden ere nogen Fare for Samfundet.

Zahle: Uagtet jeg ikke kan indse, af hvilken Grund man ikke maa underkaste Principperne for den straffende Retshaandhævelse en Undersøgelse og Overvejelse, i det Øjeblik man staar overfor det Krav, her er rettet til Tinget: at tage Bestemmelse om, hvorvidt man skal bygge en ny Strafanstalt eller ej, maa jeg naturligvis underkaste mig Formandens Afgørelse lige saavel som den foregaaende Taler og afholde mig fra en videre Begrundelse af mit Standpunkt overfor det foreliggende Forslag. Jeg maa da holde mig snævert til Sagen. . . .

Formanden: Formanden har ikke udtalt noget om, at man ikke maa udtale sig om Principperne.

Zahle: Jeg kan ikke tale om Principperne uden at tale ganske i Traad med den Maade, hvorpaa den ærede foregaaende Taler har talt, og naar jeg ikke maa det, er jeg nødt til at afholde mig derfra; jeg har selvfølgelig ikke Lov til at gøre noget, som en anden Taler ikke maa gøre. Jeg maa altsaa holde mig ganske snævert til det foreliggende Spørgsmaal uden at komme ind paa almindelige Betragtninger, og jeg skal da sige, at jeg fuldt ud deler den Opfattelse, der blev gjort gældende af den højtærede Justitsminister ved Forelæggelsen af Lovforslaget, at det er ganske nødvendigt, at vi faa en ny Strafanstalt. Overfor min Stilling til det foreliggende Lovforslag maa dette for mig være fundamentalt. Forholdene ere saadanne, at det er umuligt for den straffende Retshaandhævelse at virke paa en for den selv og for Samfundet i det hele taget nogenlunde fyldestgørende Maade under de nuværende Vilkaar. Det er derfor ganske nødvendigt, at vi faa en ny Strafanstalt.

Jeg mener endogsaa, at den højtærede Justitsminister har Ret i, at ikke alene er dette nødvendigt, men Forholdene, som de ligge nu, ere i den Grad uheldige, at det maa siges at være nødvendigt at faa en ny Strafanstalt saa hurtigt som paa nogen Maade muligt; og ikke alene drejer det sig i al Almindelighed om at faa en ny Strafanstalt snarest muligt, men Tilstanden er saaledes, at de Vilkaar, under hvilke vi kunne faa den blot nogle Maaneder tidligere, end hvis man valgte en anden Plan, maa i høj Grad foretrækkes. Det drejer sig her om en virkelig Nødtilstand; den straffende Retshaandhævelse er stillet saaledes, at Forholdene ere skandaløse. Det er ikke alene umuligt at give dem, som ere idømte Bøder, Lejlighed til at afsone disse, at give Alimenter Lejlighed til at afsone Alimenterbidrag; men overhovedet helt igennem er den straffende Retshaandhævelse lammet i sin Virksomhed, fordi vi mangle Fængselsplads. Det er derfor nødvendigt meget hurtigt at komme ind i en anden Tilstand.

Det tredie Synspunkt, under hvilket denne Sag maa ses, ligger i vore almindelige Forhold, ikke i de særlige Forhold med Hensyn til den straffende Retshaandhævelse, men vor almindelige finansielle Tilstand, som gør, at den billigste Ordning under de foreliggende Forhold maa foretrækkes. Det forekommer mig, at det er under disse tre Synspunkter, man maa se paa den Indstilling, der er gjort af en Kommission, bestaaende af Fængselsdirek-